

milem nebom še češnje niso bile dozorele, in prišle so gotovo iz kake rastlinnice.

Iz Francozkega. Iz Pariza. Konferenčije so se menda že začele, rečeno je bilo saj, da se bodo 17. t. m. začele. Med vsemi rečmi, ktere se bodo pri teh konferenčijah pretresovale, stojé zadeve zastran Moldove in Valahije v pervi versti. Angležki minister Disraeli je dal vediti parlamentu, da ste angležka in francozka vlada v rečeh Moldove in Valahije enih misel. Ako je taka, se je tudi francozka vlada od povedala zedinjenju teh knežij („Constitutionel“ saj to naznanja), dasiravno še sama tega ni dala na znanje. Vprašati se pa sme: Čimu je zahtevala tako glasno in tako naravnost zedinjenje Moldove in Valahije? čemu je Talleyrand v Bukarestu in Jasijih ljudi tako na škerbce postavljal? čemu se je francozka vlada tako dalječ upala, ako je vedila, da ima malo upanja to kdaj doseči, kar zahteva, namreč da bi samo njena volja obvezljala. — Iz najnovejih časnikov, če bi jim bilo vse verjeti, se pa dá posneti, da je francozki vladni največ menda ležeče ne samo na tem, da bi se oči cele Evrope le na njo obračale, ampak tudi na tem, da bi pervo veljavnost med drugimi vladami imela. To saj si moramo misliti iz tega, kar francozki vladni list „Moniteur“ od 12. t. m. piše zastran Černe gore in njene razmère do Turčije. Piše namreč: „Turčija nima ne cele pravice ne sile, zoper Černogoro tako ojstro na noge stopati. Ker so nektere vlade toliko za Turčijo storile, bi bilo prav, da bi Turčija ne stiskala Černe gore tako, ki je tudi Evropo v pomoč klicala. Turčija ne ravná po pravici s Černogorci in lahko bi se zgodilo, da bi orožje zarožljalo, in če se jih loti, se bo pregrešila zoper oblube, ktere je storila, da ima Černa gora ostati pri starem. Pri tem francozka vlada ne more ostati; povabila je druge vlade po poročnikih in poslancih v Cariogradu, si prizadjati, da se ne uname vojska med Turčijo in Černogorci. Angležka vlada je potem brez odloga nasvetovala, odbornike izvoliti, da bi se s Turčijo pogovorili in pogodili, naj ostanejo černogorske meje tiste, ktere so bile o času zbora v Parizu leta 1856. Francozka se je v to udala in se nadja, da bodo tudi druge vlade to storile. Rusii je Černa gora preveč pri sercu, da bi se tudi ne udala in upati je, da bo Avstrija tudi to storila, ktera se je leta 1853 tako močno za Černogorce potegovala.“ V drugih časnikih pa je brati: Francozka in ruska vlada ste se neki zedinile v černogorskih zadevah. Najpervo bo meje dokončno uravnati in tega se vanati, ali ima deželica samostojna biti ali ne, ker se je nadjati, da se bo to s časom samo poravnalo.

— Iz Pariza. Znano je, da je celo francozko cesarstvo v pet vojaških okrajin razdeljeno. Poveljniki teh okrajin so poslali cesarju svoje mnenja zastran tega, kakošnih misel je ljudstvo. Nič veselega ne naznanjujejo, najmenj pa maršal Baraguay d' Hilliers. Misli se ne dá tedaj, da bo vlast le količaj odstopila s poti, na ktero se je podala. Ako pa res nič ne odjenja, — piše nekdo iz Pariza, — bomo prišli naravnost kam, kjer ne vémo, kaj in kako bo z nami.

— Sviha na Francozkem ne obeta dobre letine.

Iz Angležkega. Časnik „Times“ pravi, sostavek „Moniteur-a“ o zadevah Turčije in Černe gore pretresovaje: Nazadnje bo vendar Avstrija djansko rešila černogorske razpore in Turčija ne bo nehala vojakov nad Černogorce posiljati, naj rečejo Francozi in Angleži, kar se jim poljubi, dokler Avstrija te zadeve ne poravná.

Iz Belgije. Pisma iz tega kraljestva pripovedujejo, da se ondašna armada z vsim za vojsko potrebnim preskrbljuje, ker je kralj za potrebno spoznal, svojo armado za brambo dežele pomnožiti. Te pisma pristavlajo, da se to godí po opominu angležke vlade.

Od turške meje. 11. t. m. so se Turki s Černogorci in ž njimi združenimi kristjani pri Grahovem sprigli. Slišati je, da so imeli Černogorci 50 mrtvih in 70 ranjenih; koliko so Turki zgube imeli, se ne vé nič gotovega. Obe strani ste se enako ljuto bojevale: Černogorci so prijeli, Turki se branili. Černogorcov in hercegovinskih kristjanov je bilo blzo 5000, vodja jim je bil Mirko, Turkov je bilo neki tudi toliko. Grahovo so pozgali na povelje kneza Danila Grahovani sami. 12. je bilo vse mirno, al 13. t. m. so planili Černogorci zjutraj pred zorom na Turke, ki so hrano peljali, so une pobili, teh pa se polastili. Sliši se, da je Feruk paša mrtev ali pa vjet.

Iz Jeruzalema. Letošno veliko noč ni prišlo toliko romarjev v Jeruzalem, nekaj zavoljo tega ne, ker so Gerki in Armenci tudi tisti dan véliko noč obhajali, nekaj pa zavoljo tega, ker Francozov in Angležev ni bilo ker so se Turki v Jafi pred kratkom nad francozko dekllico, ostudno pregrešili.

Darovi za Vodnikov spominek.

Od I.—XXIII. naznanila . 961 fl. 50 kr.

Gospod Blaž Bucik, korar	1 fl. — kr.
” Štef. Kociančič, profesor bogoslovja	1 ” — ”
” Matevž Pirc, korvikar	1 ” 10 ”
” Jožef Mazoti, posestnik	1 ” — ”
” R. P., gimnazialni profesor	1 ” — ”
” Andrej Respet, profesor bogoslovja	— ” 30 ”
” Jakob Stibiel, ” ” ” ” ”	— ” 30 ”
” Jožef Čermel, vikar pri sv. Roku	— ” 30 ”
” Andrej Pavletič, vodja gluho-mutev ” ” ” ” ”	— ” 30 ”
” Anton Gružovin, učitelj ” ” ” ” ”	— ” 20 ”
” Štefan Mozetič, ” ” ” ” ”	— ” 20 ”
” Jakob Doljak, vikar v Cerovem	1 ” — ”
” Lorenc Sušnik, župnik v Ipavsk. Križu	— ” 40 ”
” Blaž Lampe, kurat v Vertojni	— ” 30 ”

Skupaj . 971 fl. 50 kr.

 Na mnoge vprašanja od več strani, kje se dobiva in po čim slovenski občni deržavljanski zakonik (postavne bukve), in kazenski zakonik (nemško-slovenska priročna izdaja), ponavljamo še enkrat, da ste obe te knjigi na prodaj pri c. kr. dvorni in deržavni tiskarnici na Dunaji in sicer perva za 2 fl., druga pa za 1 fl. 36 kr., — da se pa menda morete tudi naročiti pri vsakem knjigarji v naših krajih, ki se bo še na Dunaj za-nje obernili, če bo gotovega kupca vedil.

Stan kursa na Dunaji 12. velikega travna 1858.

Obligacije	5 %	82 ³ / ₄ fl.	Esterhaz. srečke po 40 fl. 82 ¹ / ₄ fl.
deržavnega	4 ¹ / ₂ ”	72 ³ / ₄ ”	Windišgrac. ” ” 20 ” 25 ”
dolga	4 ”	65 ¹ / ₂ ”	Waldštein. ” ” 20 ” 27 ”
	3 ”	50 ”	Keglevičeve ” ” 10 ” 14 ³ / ₄ ”
	2 ¹ / ₂ ”	41 ¹ / ₂ ”	Cesarski cekini 4 fl. 49 ¹ / ₄
Oblig. 5% od leta 1851 B	95 ¹ / ₂ ”		Napoleondor (20 frankov) 8 fl. 16
Oblig. zemljis. odkupa 5%	84 ”		Suverendor 14 fl. 15
Zajem od leta 1834 . . .	312 ”		Ruski imperial 8 fl. 27
” 1839 . . .	129 ¹ / ₄ ”		Pruski Fridrihsdor 8 fl. 43
” z loterijo od leta 1854	109 ¹ / ₂ ”		Angležki suverendor 10 fl. 18
” národní od leta 1854	84 ”		Nadavk (agio) srebra: na 100 fl. 5 ¹ / ₂ fl.

Loterijne srečke:

v Gradeu { 12. velikega travna 1858: 81. 12. 24. 56. 62.
na Dunaji { 26. 44. 15. 36.

Prihodnje srečkanje na Dunaji in v Gradeu bo 22. majnika 1858.